

SPIS TREŚCI

I. CZĘŚĆ OPISOWA

- 1. Przedmiot, cel i zakres opracowania, podstawa prawna. Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązania z innymi dokumentami**
- 2. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy**
- 3. Przeznaczenie terenu w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz dotychczasowe zagospodarowanie i użytkowanie**
- 4. Skrócona charakterystyka geograficzna i środowiskowa obszaru opracowania na podstawie opracowania ekofizjograficznego i materiałów źródłowych**
- 5. Obszary i obiekty podlegające ochronie oraz proponowane do objęcia taką ochroną a także tereny o szczególnych wartościach przyrodniczych i walorach krajobrazowych**
- 6. Stan środowiska, jego zasoby, odporność na degradację i zdolność do regeneracji oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu**
- 7. Analiza i ocena skutków dla środowiska, które mogą wynikać z realizacji projektowanego przeznaczenia terenu, w tym skutki wpływu na walory przyrodnicze i krajobrazowe obszarów występujących w zasięgu oddziaływania przedmiotowego planu zagospodarowania przestrzennego, rozwiązania ochronne**
- 8. Problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody**
- 9. Przewidywane znaczące oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru**
- 10. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska uwzględnione podczas opracowania dokumentu**
- 11. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko**
- 12. Rozwiązania alternatywne**
- 13. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania**
- 14. Podsumowanie i streszczenie**
- 15. Bibliografia**

II. ZAŁĄCZNIKI GRAFICZNE

1. PRZEDMIOT, CEL I ZAKRES OPRACOWANIA, PODSTAWA PRAWNA. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI

Celem planu miejscowego jest ustalenie przeznaczenia oraz zasad zagospodarowania dla terenu działki nr ewid.3885/4 w obszarze miasta Suchedniów. Projekt planu opracowywany jest na podstawie uchwały o przystąpieniu do sporządzenia ww planu (Uchwała Rady Miejskiej w Suchedniowie Nr 28/VI/2014 z dnia 23 czerwca 2014r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu działki nr ewid.3885/4 w obszarze miasta Suchedniów), zmienionej w zakresie zmniejszenia granic Uchwałą Rady Miejskiej w Suchedniowie Nr 47/IX/2014 z dnia 29 października 2014r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu działki nr ewid.3885/4 w obszarze miasta Suchedniów) i zachowuje zgodność z przeznaczeniem ustalonym w ramach kierunków studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Suchedniowa.

Realizacja planu ma na celu umożliwienie realizacji drogi dojazdowej do kopalni. Droga dodatkowo będzie scalała istniejący układ komunikacyjny łącząc ul.Słoneczną z ul.Wspólną. Część działki nr 3885/4 stanowi użytek leśny, co wymaga uzyskania zgody na zmianę sposobu użytkowania na cele nierolnicze i nieleśne, możliwą do uzyskania jedynie na etapie opracowywania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Teren objęty projektem planu miejscowego zajmuje powierzchnię 0,4545 ha.

W okresie prac nad niniejszą prognozą nie było przepisów prawnych w sprawie szczegółowych warunków, jakim powinna odpowiadać prognoza oddziaływania na środowisko oraz metod ich sporządzania.

W niniejszej prognozie sporządzonej dla opracowywanego projektu planu uwzględniono wymagania wynikające z obowiązujących przepisów a przede wszystkim z art. 51 ust.2 oraz art. 52 ust 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2013r. poz.1235 z późniejszymi zmianami), ze szczególnym uwzględnieniem wymagań określonych w uzgodnieniach zakresu i szczegółowości prognozy, które zostały zawarte w pismach:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach (pismo z dnia 12.12.2014r. znak: WPN-II.411.1.81.2014.AL1),
- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Skarżysku-Kamiennej (pismo z dnia 01.12.2014r. znak: SE.V-4411/3 /14).

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Niniejsza prognoza jest wynikiem wielopłaszczyznowych analiz i szacowań zagadnień określonych w obowiązujących przepisach szczególnych na tle istniejących uwarunkowań ekofizjograficznych ze szczegółowością odpowiednią do tworzonego dokumentu. Sporządzając ją korzystano z dostępnych dokumentów i materiałów źródłowych sporządzonych przez specjalistów z wielu odrębnych dziedzin. Zaliczono tutaj tego typu dokumenty jak: polityki i strategie rozwoju, ekspertyzy, programy ochrony, ekofizjografie, wyniki badań monitoringowych stanu środowiska itp. Wykorzystano także doświadczenie zawodowe oraz obserwacje przeprowadzone podczas wizji w terenie.

3. PRZEZNACZENIE TERENU W MIEJSCOWYM PLANIE ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ DOTYCHCZASOWE ZAGOSPODAROWANIE I UŻYTKOWANIE

Dotychczasowe zagospodarowanie i użytkowanie terenu

Teren planu to obszar nieutwardzony, stanowiący drogę gruntową. Otoczony jest zielenią naturalną, częściowo wysoką.

Teren objęty projektem planu miejscowego zajmuje powierzchnię 0,4545 ha.

Przeznaczenie w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Suchedniów (uchwała Nr 36/V/98 Rady Miasta w Suchedniowie z dnia 16 czerwca 1998 r. wraz ze zmianami) teren objęty projektem planu miejscowego położony jest w ramach jednostki K3 – teren złoża surowców ilastych (rezerwa do eksploatacji). Budowa drogi dojazdowej do kopalni nie narusza zapisów obowiązującego studium.

Przeznaczenie terenu w projekcie planu zagospodarowania przestrzennego

Ustalenie planu służyć będzie realizacji drogi dojazdowej do kopalni złoża triasowych surowców ilastych „Wierzbka 1”. Droga będzie poniekąd scalała istniejący układ komunikacyjny łącząc ul. Słoneczną z ul. Wspólną, z tym, że dojazd do ul. Słonecznej będzie się odbywał poprzez dz. 3885/3.

Plan wyznacza dla całości obszaru, w ramach § 16 **teren komunikacji: teren drogi wewnętrznej, oznaczony na rysunku planu symbolem KDW.**

2. *Przeznaczenie podstawowe: droga wewnętrzna.*

3. *Przeznaczenie dopuszczalne:*

- 1) *Rowy odwadniające;*
- 2) *Ścieżki rowerowe i pieszne, szlaki turystyczne;*
- 3) *Sieci infrastruktury technicznej.*

4. *Ustala się następujące parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:*

- 1) *Szerokość drogi w liniach rozgraniczających: 11,0 m, zgodnie z rysunkiem planu;*
- 2) *Minimalna szerokość jezdni 4,0 m.*

5. *Nakaz realizacji przepustów w ciągach rowów melioracyjnych i cieków wodnych.*

6. *Pozostałe zasady zabudowy i zagospodarowania terenów: wg zasad podanych w §5 - §16.*

Poza wyżej wymienionymi funkcjami w projekcie planu ustalono:

- zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
- zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
- zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
- zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej,
- wymagania dotyczące potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
- szczegółowe warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy.

Wiele z nich jest przytaczanych w dalszej części niniejszej prognozy.

4. SKRÓCONA CHARAKTERYSTYKA GEOGRAFICZNA I ŚRODOWISKOWA OBSZARU OPRACOWANIA NA PODSTAWIE OPRACOWANIA EKOFIZJOGRAFICZNEGO I MATERIAŁÓW ŹRÓDŁOWYCH

Położenie

Suchedniów to miasto położone w województwie Świętokrzyskim, powiecie skarżyskim, sąsiadując od północy z miastem Skarżysko-Kamienna.

Obszar planu położony jest we wschodniej części miasta Suchedniów, w obszarze łąk, na styku z lasami Sieradowickiego Parku Krajobrazowego (w sąsiedztwie leśniczówki).

Działka nr 3885/4 położona jest w niewielkiej odległości od udokumentowanego złoża surowców ilastych, w ramach którego prowadzone jest jego pozyskiwanie przez kopalnię.

Działka nr 3885/4 ma pow. ok. 0,4545 ha.

Geomorfologia i geologia

Obszar posiada ogólny spadek z kierunku S na N. Wysokość względna wynosi ok. 12 m.

Na obszarze objętym planem występują gleby niskiej jakości. Stanowią je grunty rolne w klasach bonitacyjnych RV, LsV – pochodzenia mineralnego. Na obszarze objętym zmianą planu występują głównie gleby biellicowe właściwe i pseudobiellicowe.

Działka nr 3885/4 położona w odległości ok. 250m na N-E od granic udokumentowanego złoża surowców ilastych WIERZBKA. Złoże udokumentowano dla potrzeb eksploatacji do produkcji wyrobów kamionkowych i pobocznie ceramiki budowlanej. Pozyskiwane jest przez kopalnię, która posiada koncesję z 2013r.

Hydrologia i hydrogeologia

W granicach planu nie ma cieków wodnych. Obszar opracowania położony jest w zlewni rzeki Kamiennej – lewobrzeżnego dopływu Wisły. Odwadniany jest do niej przez Żarnówkę.

Obszar nie jest położony w obrębie wyznaczonych terenów zalewowych ani w terenach zagrożonych podtopieniami (wg. PIG).

Południowa część planu położona jest w granicach **Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) Nr 415 „Górna Kamienna”** i jego strefy ochronnej.

GZWP ma powierzchnię 165 km² a jego zasoby dyspozycyjne liczone z uwzględnieniem przepływu nienaruszalnego oszacowano na 1 021,9 m³/h. Ma charakter szczelinowo-porowy i szczelinowo-krasowy. Poziom wodonośny znajduje się w piaskowcach, mułowcach, wapieniach i marglach wytworzonych w okresie triasu dolnego i środkowego. Powierzchnia obszaru zasilania wynosi 96,5 km². Zasoby dynamiczne (odnawialne) szacowane metodą odpływu podziemnego określono na 2 211,9 m³/h. Przepływ wody w obrębie zbiornika odbywa się z kierunku SW na NE z prędkością ok. 300 m/rok.

GZWP 415 – Górna Kamienna posiada dokumentację hydrogeologiczną zatwierdzoną przez Ministra Ochrony Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa decyzją znak: Go kdh/BJ/489-6079/98 z dnia 01.10.1998 r., opracowaną w celu ustanowienia stref ochronnych zbiornika. Do strefy ochronnej zaliczono cały obszar zbiornika Górna Kamienna (strefa ONO) wraz z obszarem jego bezpośredniego i

pośredniego zasilania (strefa OWO), z wyłączeniem obszaru miasta Skarżyska Kamiennej i zlewni bezpośredniej Kamiennej w obrębie miasta. Łączna powierzchnia strefy ochronnej GZWP wynosi 306 km².

W dokumentacji hydrogeologicznej GZWP nr 415 „Górna Kamienna” zawarto następujące zakazy i zalecenia dotyczące lokalizacji inwestycji na terenie stref ochronnych zbiornika:

- zakaz lokalizacji inwestycji mogących pogorszyć stan środowiska, a w szczególności wysypisk i wylewisk oraz składowisk materiałów niebezpiecznych,
- zakaz budowy: baz paliw płynnych i obiektów ich przeładunku bez odpowiedniego zabezpieczenia proekologicznego, ferm hodowlanych, zakładów przemysłowych,
- zakaz wprowadzania do rzek ścieków nieoczyszczonych w odpowiednim stopniu,
- zakaz wydobywania kopalin na skalę przemysłową, w tym z odwadnianiem górotworu,
- zakaz przeprowadzania rurociągów transportujących substancje chemiczne,
- nakaz wykonywania ocen oddziaływania na jakość wód podziemnych dla wszelkich nowych inwestycji,
- zalecenie stosowania, na terenach rolniczych, właściwych dawek nawozów i środków ochrony roślin, w dostosowaniu do uprawy,
- propozycja wprowadzenia zakazu budowy „suchych szamb”,
- zalecenie zorganizowania odbioru i utylizacji ścieków z gospodarstw wiejskich,
- zalecenie zorganizowania odbioru odpadków, których nie można wykorzystać w gospodarstwie.

Wody podziemne z obszaru zmiany planu zaliczane są do **Jednolitych Części Wód Podziemnych (JCWPd) Nr 101**. Jakość wód badana była w 2010 r. w punkcie pomiarowym nr 2324 zlokalizowanym na terenie Szkoły Podstawowej w Mroczkowie w gminie Bliżyn. Stwierdzono wodę V klasy jakości, ze względu na przekroczenia stężeń NO₃, K i pH.

Charakterystyka przyrodnicza

Teren planu to obszar nieutwardzony, stanowiący drogę gruntową. Otoczony jest zielenią naturalną, częściowo wysoką.

Południową część działki objętej planem stanowią lasy i grunty leśne, dla których należy uzyskać zgodę Marszałka Województwa Świętokrzyskiego na zmianę przeznaczenia na cele nieleśne w ramach niniejszego planu.

5. OBSZARY I OBIEKTY PODLEGAJĄCE OCHRONIE ORAZ PROPONOWANE DO OBJĘCIA TAKĄ OCHRONĄ A TAKŻE TERENY O SZCZEGÓLNYCH WARTOŚCIACH PRZYRODNICZYCH I WALORACH KRAJOBRAZOWYCH

OBSZAR OBJĘTY PROJEKTEM PLANU JEST POŁOŻONY W OBRĘBIE:

- **otuliny Sieradowickiego Parku Krajobrazowego**, bezpośrednio przy jego zachodniej granicy. Jej powierzchnia wynosi 16236 ha.
- **Sieradowickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu** o powierzchni 15893 ha, wyznaczonego w ramach otuliny Sieradowickiego Parku Krajobrazowego uchwałą Nr XLV/813/14 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 21 lipca 2014r.. Obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełniących funkcję korytarzy ekologicznych.

Poniżej przytacza się zapisy uchwały powołującej Sieradowicki OChK:

Na terenie Obszaru ustala się następujące działania w zakresie czynnej ochrony ekosystemów:

- 1) ochrona dużych kompleksów leśnych dla zachowania różnorodności biologicznej lasu;
- 2) zapewnienie bioróżnorodności ekosystemów, a w szczególności najcenniejszych zbiorowisk łąk;
- 3) zachowanie naturalnych stanowisk roślinności kserotermicznej;
- 4) zachowanie naturalnych fragmentów obszarów wodnych;
- 5) zachowanie tworów i składników przyrody nieożywionej.

Na terenie Obszaru zakazuje się:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 3) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 4) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodnoblotnych.

Zakazy, o których mowa w ust. 1 nie dotyczą:

- 1) terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- 2) terenów objętych ustaleniami projektów planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona strategiczna ocena

oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;

- 3) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- 4) ustaleń warunków zabudowy dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej oraz obiektów i urządzeń budowlanych niezbędnych do jej użytkowania, pod warunkiem zapewnienia minimum 30% powierzchni biologicznie czynnej na danym terenie.

NAJBLIŻEJ POŁOŻONE OBSZARY CHRONIONE (poza granicami planu):

Sieradowicki Park Krajobrazowy – sąsiadujący bezpośrednio od wschodu. Ma pow. 12106 ha, utworzony go 10.06.1988r. Położony jest w obrębie Wyżyny Kieleckiej. Obejmuje Płaskowyż Suchedniowski oraz północną część Gór Świętokrzyskich. Leży pomiędzy doliną rzeki Kamiennej na północy i Doliną Bodzentyńską na południu. Od wschodu ograniczają go doliny rzek Świśliny i Pokrzywiarki, a od zachodu dolina Kamionki.

Park obejmuje zwarty kompleks lasów wschodniej części Puszczy Świętokrzyskiej zwany Lasami Siekierzyńskimi. Zajmują one około 85% jego powierzchni, a w otulinie 21%. Tereny leśne charakteryzują się znacznym zróżnicowaniem siedlisk, składu gatunkowego drzewostanów oraz struktury wiekowej. Występuje na tym obszarze 12 typów siedliskowych lasu od boru świeżego, do olsu oraz 11 zespołów roślinności leśnej, wśród których dominują lasy mieszane świeże oraz lasy mieszane z dużym udziałem jodły i modrzewia. W runie leśnym występuje 57 gatunków roślin prawnie chronionych, z których 47 objętych jest ochroną ścisłą (m.in. paprocie, widłaki, goździk kosmaty, pluskwica europejska, tojad dziobaty, powojnik prosty, sasanka wiosenna i otwarta, rosiczka długolistna, parzydło leśne, wawrzynek wilczczyko, bluszcz pospolity, naparstnica zwyczajna, gnidosz rozestłany i królewski). Lasy stanowią ostoję dla zwierząt, w tym wielu gatunków chronionych (m.in. nietoperza, łasicy, gronostaja, ptaków: bociana białego i czarnego, myszołowa zwyczajnego, jastrzębia gołębiarza, zimorodka, dudka, słonkę, bażanta, cietrzewia., płazów, gadów, owadów).

W obszarze Parku znajdują się rezerваты: "Wykus", "Kamień Michniowski" i "Góra Sieradowska". Na całym obszarze Parku występują pojedyncze drzewa pomnikowe i grupy drzew chronione prawnie - dęby, lipy, wiązy, sosny (łącznie 18 obiektów) oraz 8 pomników przyrody nieożywionej.

Sieradowicki Park Krajobrazowy posiada bogate walory historyczne. Lasy Siekierzyńskie dawały schronienie powstańcom styczniowym i partyzantom w czasie II wojny światowej. Wiele miejsc przypomina o dawnych wydarzeniach. Jednym z nich jest Michnów, gdzie znajduje się mauzoleum Martyrologii Wsi Polskiej.

Na całym obszarze Parku spotyka się wiele zabytkowych obiektów, świadczących o wielkim bogactwie kulturowym, licznych stanowisk archeologicznych (górnictwo i dymarkowe hutnictwo żelaza czasów rzymskich). Czasów średniowiecza sięgają zabytkowe układy urbanistyczne Wąchocka i Bodzentyna. Wśród budowli zabytkowych na uwagę zasługują - XIII wieczny zespół klasztorny opactwa cystersów w Wąchocku, ruiny zamku biskupów krakowskich z XIV wieku w Bodzentynie. Ponadto zachowały się dwory w Warszówku i Radkowicach oraz drewniane zagrody świętokrzyskie w Bodzentynie, Sieradowicach i Siekiernie.

Obszar planu sąsiaduje bezpośrednio z **Leśnym Kompleksem Promocyjnym (LKP) Puszcza Świętokrzyska** powstałym w 2004r. Jego łączna powierzchnia wynosi ok. 77 tys. Ha. Część stanowi także otulinę Świętokrzyskiego Parku Narodowego.

To wyżynne, podgórskie i górskie kompleksy leśne ze znacznym udziałem drzewostanów zbliżonych do naturalnych, zwłaszcza jodłowo-bukowych, z domieszką jaworu, modrzewia i graba. O ich wartości świadczy fakt funkcjonowania w tym obszarze 5 parków krajobrazowych i 24 rezerwatów przyrody.

Świętokrzyski Park Narodowy.

Jego granica przebiega (w najbliższym miejscu) w odległości min. 8,5 km na południe.

Obszar obejmuje najwyższą część Gór Świętokrzyskich – starych gór orogenezy kaledońskiej, a potem przez orogenezę hercyńską. Osobliwością jest obecność podszczytowych rumowisk piaskowców kwarcytowych z okresu kambryjskiego, nazywanych gołoborzami, nieporośniętych przez florę naczyniową. Obszar jest w ponad 95% porośnięty przez lasy, w większości jodłowo-bukowe. Mniej liczne są bory sosnowe i mieszane, z udziałem dębu. W niższych położeniach spotyka się grądy, a w miejscach o właściwych warunkach wodnych, bory wilgotne i bagienne a także olsy. Lasy charakteryzują się znacznym stopniem naturalności, czy wręcz pierwotności, choć niektóre fragmenty drzewostanów mają dość znacznie zmieniony skład gatunkowy i zniekształconą strukturę, co jest efektem prowadzonej tu wcześniej gospodarki leśnej lub niewłaściwych sposobów ochrony. Na terenie ostoi znajdują się także małe enklawy łąk i pastwisk oraz siedlisk kserotermicznych a także liczne, w większości drobne, stałe i okresowe ciek wodne.

W obszarze stwierdzono obecność 13 typów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Występują tu rzadkie zespoły roślinne, m.in. wyżynny jodłowy bór mieszany – *Abietetum polonicum*, czy bór mieszany jodłowo-świerkowy *Abieti-Piceetum* dolnoregłowy świerkowy bór na torfie *Bazzanio-Piceetum*.

Znajdują tu swoją ostoję bogate zbiorowiska mszaków i porostów na gołoborzach oraz występuje jedna z największych ostoi modrzewia polskiego *Larix polonica* – jednego z nielicznych taksonów drzew objętych w Polsce ścisłą ochroną.

Flora roślin naczyniowych jest dość bogato reprezentowana i liczy ok. 700 gat., wśród których jest wiele zagrożonych w skali kraju, rzadkich, lub prawnie chronionych. Stwierdzono tu występowanie ok. 4000 gatunków bezkręgowców (rzeczywista ich liczba jest z pewnością znacznie większa), w tym wiele unikatowych i reliktowych – reliktywów późnoplejstocenijskich i wczesnoholocenijskich (np. chrząszcz *Orithales serraticornis*) oraz reliktywów siedliskowych lasów pierwotnych (np. chrząszcze *Ceruchus chrysomelinus*, *Ampedus melanurus*, *Cucujus cinnaberinus*). Znane są także rzadkie gatunki kserotermiczne (np. pająk *Atypus muralis*).

Łącznie w obszarze występuje 18 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Rady 79/409/EWG oraz 11 gatunków kręgowców i 10 gatunków bezkręgowców z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Spośród tych ostatnich dwa gatunki chrząszczy znane są z terenu ostoi na podstawie danych z lat 50. XX wieku (*Rosalia alpina*, *Boros schneideri*), jednak ze względu na ich trudną wykrywalność i występowanie w obrębie ostoi odpowiadających im siedlisk (makro- i mikrobiotopów rozwoju), nie jest wykluczone ich aktualne tu występowanie. Gatunki wymienione w p. 3.3. z motywacją D to w większości gatunki objęte w Polsce prawną ochroną.

Na terenie **ostoi Łysogórskiej** wykształciły się dobre populacje *Unio crassus* szczególnie cenne z uwagi na naturalny charakter. W Łysogórach ustalono występowanie 72 gatunków ślimaków lądowych co stanowi 72% gatunków lądowych występujących w Górach Świętokrzyskich. Do gatunków rzadkich należą *Vestia elata*, *Semilimax cotulai*, *Chondrula tridens*, *Ceciloides acicula* i *Helix lutescens*. A także gatunki wskaźnikowe *Vallonia eniensi* i *Cochlicopa nitens*. Szczególnie wymagają podkreślenia bogate zespoły ślimaków lądowych występujące na odsłonięciach dolomitów dewońskich w Skarpie Zapusty i w rezerwacie Wąwóz w Skalach. Z uwagi na występującą tendencję dotyczącą zmniejszenia liczebności występujących gatunków powierzchni węglanowe wymienionych odsłonień mają znaczenie refugium malakofauny w Łysogórach. Szczególne znaczenie w ostoi Łysogóry mają stanowiska występowania *Unio crassus*.

Suchedniowsko-Oblęgorski Park Krajobrazowy – położony w odległości ok. 4,3 na E.

Utworzono go 10 czerwca 1988r. Ma pow. 21.407 ha a powierzchnia otuliny wynosi 25.681 ha. Położony jest w obrębie Wyżyny Kieleckiej. Składa się z dwóch odrębnych obszarów: zachodniego - obejmującego Pasma Oblęgorskie w Górach Świętokrzyskich i wschodniego - obejmującego Płaskowyż Suchedniowski.

Obszar Parku jest ważnym regionalnym węzłem hydrograficznym i terenem źródliskowym rzek: Krasnej, Bobrzy i Kamionki. Największą wartością środowiska przyrodniczego są lasy, które zajmują w Parku 90,8% powierzchni a w strefie ochronnej 10,8%. Dominują tu siedliska żyznych borów mieszanych, lasów mieszanych wyżynnych wilgotnych i świeżych. Niezwykle różnorodne jest runo leśne, w którym występuje 1017 gatunków roślin naczyniowych, z czego 46 gatunków objętych jest ochroną ścisłą a 10 objętych ochroną częściową (np. liczydło górskie, arnika górską, omieg górski, czosnek niedźwiedzi). Lasy Parku stanowią ostoję wielu gatunków zwierząt. Spotkać tu można łosia, jelenia, borsuka, piżmaka oraz bobra. Awifauna - złożona z ponad 100 gatunków - reprezentowana jest przez rzadko (bocian czarny, brodziec piskliwy, cietrzew). W wodach stwierdzono ponad 10 gatunków ryb. Świat owadów reprezentują m.in. największe krajowe gatunki chrząszczy.

Najcenniejsze fragmenty Parku i jego otuliny objęto ochroną rezerwatową - są to rezerwaty: "Świnia Góra", "Dalejów", "Barania Góra", "Kręgi Kamienne", "Perzowa Góra", "Górna Krasna" i „Zachemie”. Na obszarze Parku i otuliny zobaczyć można 39 pojedynczych obiektów przyrodniczych chronionych w formie pomników przyrody, z których 27 to pomniki przyrody żywej (najbardziej znany pomnik przyrody - dąb "Bartek").

Walory kulturowe reprezentują unikatowe zabytki techniki związane z górnictwem i metalurgią rud żelaza oraz metali nieżelaznych, np. ruiny zakładów wielkopiecowych w Samsonowie i Bobrzy oraz pozostałości pieca w Kuźniakach. Najcenniejszym stanowiskiem archeologicznym jest prehistoryczny wał na Górze Grodowej w miejscowości Tumlin. Z obiektów architektury sakralnej na uwagę zasługują kościoły i kapliczki przydrożne. Zabytkowe obiekty architektury świeckiej reprezentują nieliczne już małe dwory z fragmentami założeń parkowych. W pałacu w Oblęgorku mieści się Muzeum Henryka Sienkiewicza. Nieliczne pozostałości zabytkowego już dziś budownictwa drewnianego można oglądać jeszcze w Suchedniowie, Zagnańsku i Bliżynie. Nad rzekami zachowało się kilka młynów wodnych (Bugaj, Kaniów, Bobrza, Kuźniaki, Wąsosza).

Obszary Natura 2000:

- **PLH260031 Ostoja Sieradowicka** – położony w odległości 2,3 km na W.

Ostoja obejmuje fragment Płaskowyżu Suchedniowskiego i fragment Pasma Sieradowickiego ze wzniesieniami: Kamień Michniowski (435 m n.p.m) i Góra Sieradowska (390 m n.p.m). Ma pow. 7848,84 ha. Płaskowyż Suchedniowski stanowią regularne ciągi garbów denudacyjnych zbudowanych głównie z masywnych piaskowców dolnotriasowych, na których zalegają osady plejstocenijskie. Te wzniesienia o łagodnych stokach stanowią regularne ciągi pomiędzy którymi występują zabagnione dolinki. Obszar

stanowi rozległy kompleks leśny, wchodzący w skład „Puszczy Świętokrzyskiej”, porozieleniany strumieniami stanowiącymi dopływy rzeki Kamiennej. W dolinach wielu z nich tworzą się podmokłe łąki i torfowiska. Teren od wschodu obejmuje rzekę Żarnówkę wraz z licznymi dopływami, przez centralną część obszaru płynie malowniczo wijąca się Lubianka, w południowo-wschodniej części płynie Szczebra, natomiast w południowej części obszaru, na zboczach Góry Sieradowskiej znajdują się źródła Świśliny. Ostoja położona jest w kompleksie promocyjnym „Puszcza Świętokrzyska”.

Flora składa się w dużym stopniu z naturalnych lasów szpilkowych (bory bagienne, bory jodłowe i świerkowe) i liściastych (grądy, kwaśne i żyzne buczyny, łągi) w tym o charakterze górskim. To również obszar występowania znacznej liczby gatunków górskich, z których część osiąga swój kres północny. W obszarze stwierdzono 13 siedlisk przyrodniczych, głównie leśnych z Załącznika I Dyrektywy Siedliskowej, przy czym najlepiej wykształcone żyzne buczyny, bory i lasy bagienne oraz wyżynny jodłowy bór mieszany. Ponadto dobrze zachowane są zmiennowilgotne łąki trzęślicowe, które wykształciły się w dolinach rzecznych często towarzysząc im różnego typu torfowiska.

- PLH260010 Lasy Suchedniowskie – położony w odległości 4,3 km na E.

Ostoja obejmuje dwa pasma wzniesień - Płaskowyż Suchedniowski i Wzgórza Kołomańskie. Zbudowane są one z piaskowców dolnotriasowych, gdzie niegdzie przykrytych plejstoceniowymi piaskami i glinami. Tylko na południowych stokach Pasma Oblęgorskiego występują lessy. Łagodne pagórki i wzgórza porośnięte są lasami, zajmującymi łącznie ponad 80% powierzchni ostoi. Są to przede wszystkim lasy mieszane i bory. W obniżeniach terenu zachowały się torfowiska i wilgotne łąki. Mała liczba osad spowodowała, że tylko ok. 8% terenu zajmują użytki rolne - łąki i pola uprawne. Na obszarze ostoi znajdują się tereny źródliskowe Krasnej, Bobrzy i Kamionki. Ostoja ma pow. 19120,89 ha.

W obszarze zidentyfikowano 9 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG i 5 gatunków z Załącznika II tej dyrektywy. Szczególnie bogata jest fauna bezkręgowców, z bardzo rzadkim obecnie chrząszczem jelonkiem rogaczem *Lucanus cervus*. Dobrze zachowany starodrzew o naturalnym charakterze (14,5% drzewostanów w wieku powyżej 80 lat i 5,4% powyżej 100 lat). Lasy są główną ostoją modrzewia polskiego *Larix polonica*. Bogata jest flora roślin naczyniowych, w tym 16 gatunków z rodziny storczykowatych oraz wiele innych rzadkich lub zagrożonych gatunków, w tym także prawnie chronione.

Rezerwat przyrody „Kamień Michniowski” – położony ok. 4,3 km na N

Leśny rezerwat przyrody położony na terenie Sieradowickiego Parku Krajobrazowego (w nadleśnictwie Suchedniów), w gminie Bodzentyn. Przedmiotem ochrony są wielogatunkowe zbiorowiska leśne z jodłą pospolitą (*Abies alba*) oraz wychodnie piaskowców dolnodewońskich z ciekawą roślinnością naskalną.

W obrębie planu oraz jego sąsiedztwie nie ma pomników przyrody.

Suchedniów położony jest w obrębie **węzła ekologicznego o znaczeniu międzynarodowym (ECONET)**, z wyodrębnionymi na jego terenie dwoma biocentrami – parkami krajobrazowymi – o znaczeniu międzyregionalnym. Najważniejszy z nich to Węzeł Suchedniowski (wschodnia część Suchedniowsko-Oblęgorskiego Parku Krajobrazowego). **Obszary otulin parków krajobrazowych stanowią ochronne strefy buforowe dla biocentrow.**

6. STAN ŚRODOWISKA, JEGO ZASOBY, ODPORNOŚĆ NA DEGRADACJĘ I ZDOLNOŚĆ DO REGENERACJI

Stan czystości środowiska jest przedmiotem stałych badań prowadzonych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, realizowanego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Kielcach. Badania te prowadzone są w ustalonych punktach, zgodnie z opracowanymi w poszczególnych latach „Programami Państwowego Monitoringu Środowiska dla województwa świętokrzyskiego”.

Z wyników zamieszczonych w publikacjach (np. „Stan środowiska w województwie świętokrzyskim w latach 2009-2010” Biblioteka Monitoringu Środowiska, Kielce 2011r.) wynika, że województwo świętokrzyskie zaliczane jest do jednego z czystszych ekologicznie obszarów Polski.

Zamieszczone w niniejszym opracowaniu dane ekofizjograficzne zweryfikowano o ustalenia z bieżących wizji w terenie objętym projektem planu oraz nowe zagadnienia wynikające m.in. ze zmian prawnych.

Najbardziej istotne elementy środowiska na obszarze objętym projektem planu zagospodarowania przestrzennego:

1. Obszar opracowania zajmuje powierzchnię 0,4545 ha – działki zlokalizowanej we wschodniej części miasta Suchedniów. To teren niezainwestowany, stanowiący drogę gruntową oraz zadrzewienia luźne (samosiejki).
2. W granicach planu nie znajdują się pomniki przyrody.
3. Obszar planu położony jest w:
 - otulinie Sieradzkiego Parku Krajobrazowego, w bezpośrednim sąsiedztwie od wschodu samego parku,
 - Sieradowickim Obszarze Chronionego Krajobrazu.Jest znacznie oddalony od innych obszarów prawnie chronionych, w tym obszarów Natura 2000.

4. W obszarze planu nie zidentyfikowano występowania siedlisk roślin chronionych.
5. Obszar objęty planem położony jest w ramach korytarza ekologicznego o randze międzynarodowej, którym w ramach sieci ECONET objęte jest całe miasto Suchedniów.
6. Teren objęty planem nie znajduje się w zasięgu zagrożenia wodą powodziową. Nie jest zagrożony podtopieniami.
7. Część południowa obszaru objętego planem znajduje się w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 415 „Górna Kamienna” i jego strefy ochronnej.
8. W obszarze planu nie występują tereny zagrożone osuwaniem się mas ziemnych.
9. W obrębie obszaru nie wykazano udokumentowanych surowców mineralnych. Natomiast ok. 250 m na południe zlokalizowane jest udokumentowane złożo surowców ilastych, w ramach którego prowadzone jest wydobywanie.

Stan elementów środowiska wg. wyników badań monitoringowych stanu środowiska dla miasta Suchedniów:

Stan czystości powietrza

Ocena jakości powietrza jest dokonywana przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Kielcach w ramach państwowego monitoringu środowiska przy zastosowaniu różnorodnych metod pomiarowych. Wykorzystywane są wyniki badań prowadzone przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, Wojewódzką Stację Sanitarно-Epidemiologiczną, Ośrodek Badań i Kontroli Środowiska oraz instytuty naukowo-badawcze.

Klasyfikacji podlegały dwie strefy – miasto Kielce oraz strefa świętokrzyska, w odniesieniu do wszystkich zanieczyszczeń, dla których istnieje obowiązek prowadzenia oceny, tj.: dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenków azotu, tlenku węgla, benzenu, ozonu, pyłu zawieszonego PM10, pyłu zawieszonego PM2,5 oraz ołowiu, arsenu, kadmu, niklu i benzo(a)pirenu oznaczanych w pyłach PM10. Roczne oceny jakości powietrza przedstawiają klasyfikację stref w oparciu o przyjęte kryteria (zgodnie z art. 86 jmn w/w ustawy) - dopuszczalny poziom substancji w powietrzu oraz poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji z dozwolonymi przypadkami przekroczeń, określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012r. (Dz. U. z 2013r. poz.627 ze zmianami) w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu. Wskazują obszary i przyczyny przekroczeń wartości kryterialnych oraz określają poziomy stężeń występujące na tych obszarach. Oceny dokonywane są z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ochronę roślin.

Województwo świętokrzyskie znajduje się na 7 i 10 miejscu pod względem wielkości emisji odpowiednio gazów i pyłów do powietrza, biorąc pod uwagę emisję w Polsce według danych za 2011r. (GUS, Ochrona środowiska 2012). Miasto Suchedniów zalicza się do strefy świętokrzyskiej (kod strefy PL.2602).

Stosowane symbole klas stref w zależności od poziomów stężeń zanieczyszczeń

POZIOM	NIE PRZEKROCONY	PRZEKROCONY PD I NIE PRZEKROCONY PD+MT	PRZEKROCONY
DOPUSZCZALNY, gdy nie jest określony MT	A	nie dotyczy	C
DOPUSZCZALNY, gdy jest określony MT	A	B	C
DOCELOWY	A	nie dotyczy	C
CEL DŁUGOTERMINOWY	D1	nie dotyczy	D2

PD – poziom dopuszczalny; MT – margines tolerancji

Wynikiem oceny jest zaliczenie każdej strefy dla wszystkich substancji podlegających ocenie, do jednej z klas:

- klasa **A (D1)** – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych, poziomów celów długoterminowych (**D1**);
- klasa **B** - jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji;
- klasa **C (D2)** – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny powiększony o margines tolerancji, w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalny, poziomy docelowy, poziomy celów długoterminowych (**D2**).

Klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia

Lp	Nazwa strefy	Kod strefy	Klasa strefy dla poszczególnych zanieczyszczeń											
			SO ₂	NO ₂	PM10	Pb	C ₆ H ₆	CO	As	Cd	Ni	BaP	PM2,5	O ₃
1	miasto Kielce	PL2601	A	A	C	A	A	A	A	A	A	C	C/C2	A/D2
2	strefa świętokrzyska	PL2602	A	A	C	A	A	A	A	A	A	C	C/C2	A/D2

W ocenie za rok 2013 wg. kryterium ochrony zdrowia dla strefy świętokrzyskiej otrzymała ogólna klasę C z powodu przekroczeń ponad dopuszczalną częstość stężeń 24 godz. pyłu PM10. Klasę C(C2) nadano jej również z powodu przekraczania poziomu dopuszczalnego i docelowego pyłu PM2,5, a także przekroczeń poziomu docelowego benzo(a)pirenu. Podobnie jak Kielce, ze względu na niedotrzymanie poziomu celu długoterminowego ozonu, strefa ta otrzymała klasę D2.

Na poziom zanieczyszczenia powietrza w Suchedniowie oddziałują: emisja zanieczyszczeń z indywidualnych gospodarstw domowych, kotłowni miejskich i zakładowych, ciągów komunikacyjnych. Na terenie miasta znajduje się podstrefa Specjalnej Strefy Ekonomicznej Starachowice, obejmująca obszar 6,7 ha i zagospodarowana w 100%. Przez miasto prowadzi także droga krajowa nr 7 o statusie drogi ekspresowej S7 od Gdańska do Rabki-Zdroju oraz droga wojewódzka nr 751.

Najbliższej położona stacją pomiarową w ramach państwowego monitoringu jest stacja w Starachowicach.

Ograniczenie emisji zanieczyszczeń do powietrza można uzyskać także przez zastąpienie rozwiązań wysokoemisyjnych energią pozyskaną w oparciu o źródła energii odnawialnej (tzw. OZE).

Bardzo ważną rolę w aspekcie czystości powietrza atmosferycznego na terenie miasta odgrywa system jego przewietrzania. Zachowanie korytarzy przepływu powietrza jakimi są min. tereny zieleni przyczyni się do zachowania korytarzy przepływu powietrza.

Stan czystości wód powierzchniowych

Obowiązek badania i oceny jakości wód powierzchniowych w ramach PMS wynika z art. 155a ust.2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r.– Prawo wodne (Dz.U. z 2012r. poz.145), przy czym zgodnie z ust. 3 tego artykułu badania jakości wód powierzchniowych w zakresie elementów fizykochemicznych, chemicznych i biologicznych należą do kompetencji wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

W 2012r. badania w ramach monitoringu jakości wód powierzchniowych realizowano w 34 punktach pomiarowo-kontrolnych monitorujących łącznie 32 JCWP. Wytyczne GIOŚ wprowadzają procedurę dziedzinienia oceny, która polega na przeniesieniu wyników oceny elementów biologicznych, fizykochemicznych, hydromorfologicznych oraz chemicznych na kolejny rok, gdy nie były one objęte monitoringiem. W wyniku tego ocena za rok 2011 obejmuje dodatkowo ocenę punktów pomiarowych lub poszczególnych elementów badanych w roku 2010, a ocena za rok 2012 obejmuje wszystkie punkty i elementy badane w latach 2010-2012. O klasie poszczególnych wskaźników decydowały najbardziej aktualne wyniki badań z lat 2010-2012.

Klasyfikację i ocenę jakości wód wykonano łącznie dla 50 jednolitych części wód, w tym 48 JCWP rzecznych i 2 JCWP na zbiornikach zaporowych, badanych w ramach PMS.

Rzeka Kamienna objęta jest monitoringiem podstawowym. Suchedniów znajduje się w obszarze JCWP RW20005234369 „Żarnówka”, dla której nie prowadzono pomiarów w ramach monitoringu operacyjnego i diagnostycznego.

W ramach monitoringu oceniono stan i potencjał ekologiczny i wyznaczono następujące kategorie:

STAN EKOLOGICZNY:

- I – bardzo dobry
- II - dobry
- III - umiarkowany
- IV – słaby
- V- zły

POTENCJAŁ EKOLOGICZNY:

- I, II – dobry i wyższy
- III - umiarkowany
- IV – słaby
- V- zły

Stan ww JCWP za rok 2013 określono jako ZŁY. W ocenie zagrożenia nieosiągnięciem dobrego stanu – niezagrożona.

Wody podziemne

W ramach monitoringu operacyjnego w woj. świętokrzyskim w 2011r. stanu wód podziemnych w JCWPd 101 badano jedynie w ramach monitoringu diagnostycznego najbliższej Suchedniowa w punktach w Skarżysku-Kamiennej i Sieradowicach. Wody tamtejsze oceniono jako odpowiadające II klasie jakości. Istotnym jest fakt, że jakość wód uległa poprawie w stosunku do roku 2012.

Klimat akustyczny środowiska

W ostatnich kilku latach poprzedzających niniejsze opracowanie, nie wykonywano pomiarów hałasu na drogach miasta Suchedniów.

Dla oceny hałasów w środowisku jest wykorzystywana znormalizowana charakterystyka „A”. Jej zastosowanie odzwierciedla się w określeniu: „poziom dźwięku A wyrażony w decybelach”. Większość hałasów w środowisku charakteryzuje się nieustaloną wartością poziomu w czasie (poziom zmienny w czasie). Do oceny tego typu zjawisk akustycznych wprowadzono szereg wskaźników. Do najważniejszych z nich należy poziom równoważny (ekwiwalentny). Poziom równoważny w większości krajów świata jest stosowany do oceny jakości akustycznej środowiska.

Jeżeli teren można zaliczyć do kilku rodzajów ww. terenów, uznaje się, że dopuszczalne poziomy hałasu powinny być ustalone jak dla przeważającego rodzaju terenu.

Z art. 114 ustawy – Prawo ochrony środowiska wynika obowiązek zróżnicowania w planie zagospodarowania przestrzennego funkcji terenów, które pozwoli na ustalenie obowiązujących standardów akustycznych wynikających z art.113 ww. ustawy.

Zgodnie z przepisami art. 112a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. rozróżniamy wskaźniki hałasu:

1) wskaźniki hałasu mające zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony środowiska przed hałasem:

- a) LDWN - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 18⁰⁰), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 18⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰),
- b) LN - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (rozumianych jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰);

2) wskaźniki hałasu mające zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby:

- a) LAeq D - równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰),
- b) LAeq N - równoważny poziom dźwięku A dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰).

Kryteria oceny i wartości dopuszczalne poziomu dźwięku na terenach akustycznie chronionych o określonym charakterze zagospodarowania zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14.06.2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku oraz w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 01.10.2012r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Wartości dopuszczalne dla hałasu od dróg, linii kolejowych oraz pozostałych obiektów i działalności będącej źródłem hałasu określono w tabelach poniżej.

W tabelach poniżej przedstawiono:

- tabela 1 – dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, przeloty i lądowania statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami LAeq D i LAeq N, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby.
- tabela 2 (w rozporządzeniu – tabela nr 3) - dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, przeloty i lądowania statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami LDWN i LN, które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

Tabela 1

L.p.	PRZEZNACZENIE TERENU	DOPUSZCZALNY POZIOM HAŁASU [dB /A]			
		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem	
		LAeq D Przedział czasu odniesienia 16 godzinom	LAeq N Przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	LAeq D Przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	LAeq N Przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a. strefa ochronna „A” uzdrowiska b. tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a. tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b. tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży c. tereny domów opieki społecznej d. tereny szpitali w miastach	61	56	50	40
3	a. tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b. tereny zabudowy zagrodowej c. tereny rekreacyjno - wypoczynkowe d. tereny mieszkaniowo - usługowe	65	56	55	45
4	a. tereny w strefie śródmiejskiej miast pow. 100tys. mieszkańców	68	60	55	45

Tabela 2

L.p.	PRZEZNACZENIE TERENU	DOPUSZCZALNY POZIOM HAŁASU [dB /A/]			
		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem	
		LDWN Przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	LN Przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy	LDWN Przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	LN Przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy
1	a. strefa ochronna „A” uzdrowiska b. tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a. tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b. tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży c. tereny domów opieki społecznej d. tereny szpitali w miastach	64	59	50	40
3	a. tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b. tereny zabudowy zagrodowej c. tereny rekreacyjno - wypoczynkowe d. tereny mieszkaniowo - usługowe	68	59	55	45
4	a. tereny w strefie śródmiejskiej miast pow. 100tys. mieszkańców	70	65	55	45

Krajobraz i zabytki

Krajobraz jest dobrem wspólnym i wspólnym dorobkiem ludzkości, jego jakość świadczy o prowadzonej gospodarce człowieka - jest więc taki jak ludzie, którzy go tworzą. Ogromny wpływ krajobrazu na jakość życia oraz psychikę człowieka został już dostrzeżony, czego konsekwencją jest opracowanie dokumentów mówiących o potrzebie jego ochrony i odpowiedniego kształtowania. Jednym z nich jest Europejska Konwencja Krajobrazowa sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000.

Rzeczpospolita Polska podpisała w dniu 21.12.2001r. i ratyfikowała w dniu 27.09.2004r. Europejską Konwencję Krajobrazową. Wg tego dokumentu krajobraz oznacza obszar, którego charakter jest wynikiem działania i interakcji czynników przyrodniczych i ludzkich. Krajobraz i jego jakość wpływają m.in. na relacje społeczne, rozwój gospodarczy i kulturowy, co sprawia, że krajobraz jest kluczowym elementem dobrobytu całości społeczeństwa oraz jednostek.

W konwencji został określony wpływ krajobrazu na poszczególne dziedziny życia:

- przyczynia się do tworzenia kultur lokalnych oraz jest on podstawowym komponentem europejskiego dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, przyczyniając się do dobrobytu ludzi i konsolidacji tożsamości,
- pełni ważną rolę w publicznych zainteresowaniach dziedzinami kultury, ekologii i sprawami społecznymi oraz stanowi on zasób sprzyjający działalności gospodarczej,
- jest ważną częścią jakości życia ludzi zamieszkujących wszędzie.

W ocenie stanu istniejącego – analizowany obszar nie należy do terenów cennych krajobrazowo i widokowo.

Projekt uwzględnia także wymogi ochrony krajobrazu wynikające z przepisów:

- ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku – Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2013 poz. 1232 ze zmianami)
 - Z art. 71 ust. 3, który ustala, iż „przeznaczenie i sposób zagospodarowania tereny powinny w jak największym stopniu zapewniać zachowanie jego walorów krajobrazowych”,
 - Z art. 72 ust. 1 pkt.5, który zobowiązuje do „zapewnienia ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych”,
 - Z art.73 ust.2, który zobowiązuje do ochrony walorów krajobrazowych w przypadku przeprowadzania i wykonywania linii komunikacyjnych, napowietrznych i podziemnych rurociągów, linii kablowych oraz innych obiektów liniowych.
- ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2013 poz. 627 ze zmianami)
 - Art. 1 Ustawa określa cele, zasady i formy ochrony przyrody żywej i nieożywionej oraz krajobrazu.
 - Art. 2 ust.1 - Ochrona przyrody, w rozumieniu ustawy, polega na zachowaniu, zrównoważonym użytkowaniu oraz odnawianiu zasobów, tworów i składników przyrody min. krajobrazu;
 - Art. 2 ust 2 - Celem ochrony przyrody jest zgodnie z pkt.5 ochrona walorów krajobrazowych, zieleni w miastach i wsiach oraz zadrzewień;
 - W art. 5. ust. 8 - wprowadzono określenie: ochrona krajobrazowa - zachowanie cech charakterystycznych danego krajobrazu - zapis obowiązuje od 15. 11. 2008 r.
 - W art. 5. ust. 23 - wprowadzono określenie: walory krajobrazowe - wartości ekologiczne, estetyczne lub kulturowe obszaru oraz związane z nim rzeźba terenu, twory i składniki przyrody, ukształtowane przez siły przyrody lub działalność człowieka. Zapis obowiązuje od 15. 11. 2008 r.

Na terenie objętym planem nie występują obiekty ujęte w spisie Gminnej Ewidencji Zabytków oraz inne zabytki i dobra kultury podlegające ochronie prawnej.

Jakość życia i zdrowie ludności

Jak wykazują badania monitoringowe, w Suchedniowie występuje duże zanieczyszczenie powietrza. Szczególnym problemem jest utrzymujące się od wielu lat wysokie stężenie pyłu zawieszonego.

Substancje zanieczyszczające w bardzo różny sposób oddziałują na zdrowie ludności, np. :

- dwutlenek siarki powoduje uszkodzenie dróg oddechowych,
- tlenki azotu działają drażniąco na płuca, obniżają ciśnienie krwi, rozszerzają naczynia krwionośne, powodują zwyrodnienie mięśnia sercowego,
- pył zawieszony jest nośnikiem szeregu zanieczyszczeń min. metali ciężkich, benzopirenow, ołów stanowi bardzo silną truciznę, powoduje zmiany w układzie nerwowym, krwionośnym, kostnym,
- kadm oddziałuje niekorzystnie na układ oddechowy, nerwowy, przewód pokarmowy, wątrobę, nerki.

Należy uwzględnić, że aby spowodować drastyczne, negatywne skutki w zdrowiu ludzi, powyższe zanieczyszczenia muszą występować w środowisku w bardzo wysokich stężeniach lub przez znaczny okres czasu.

Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące

Głównymi źródłami promieniowania niejonizującego w środowisku są:

- elektromagnetyczne linie napowietrzne wysokiego napięcia,
- stacje radiowe i telewizyjne,
- łączność radiowa, w tym CB radio, radiotelefony i telefonia komórkowa,
- stacje radiolokacji i radionawigacji.

Znaczenie tego oddziaływania w ostatnich latach rośnie. Powodowane jest to przez rozwój radiokomunikacji oraz powstawanie coraz większej liczby stacji nadawczych radiowych i telewizyjnych. Dodatkowymi źródłami promieniowania niejonizującego są stacje bazowe telefonii komórkowych, systemów przywoławczych, radiotelefonicznych, alarmowych, komputerowych, itp., pokrywających coraz większą siecią obszary dużych skupisk ludności. Rozwój źródeł pól elektromagnetycznych powoduje zarówno ogólny wzrost poziomu tła promieniowania elektromagnetycznego w środowisku, jak też zwiększenie na mapie kraju liczby miejsc o podwyższonym poziomie natężenia promieniowania. Należy jednak zauważyć, że wzrost poziomu tła elektromagnetycznego nie zwiększa jak dotychczas zagrożenia środowiska i ludności.

Poziom promieniowania w tle pozostaje wielokrotnie niższy od natężeń, przy których możliwe jest jakiegokolwiek szkodliwe oddziaływanie na organizm ludzki. Nie dotyczy to jednak pól elektromagnetycznych w bezpośrednim otoczeniu wszelkiego rodzaju stacji nadawczych, które lokalnie w odległościach zależnych od mocy i konstrukcji stacji mogą posiadać natężenie o poziomie uznawanym za aktywne pod względem biologicznym. Może to mieć miejsce również w przypadkach nakładania się oddziaływań kilku źródeł.

Zagrożenie promieniowaniem niejonizującym może być stosunkowo łatwo wyeliminowane lub ograniczone pod warunkiem zapewnienia odpowiedniej separacji przestrzennej człowieka od pól przekraczających określone wartości graniczne.

W przepisach obowiązujących w Polsce wprowadzono wartości graniczne odnoszące się do obszarów, w których przebywanie ludności jest zabronione oraz obszarów, w których zabronione jest sytuowanie budownictwa mieszkalnego i specjalnego, dopuszcza się natomiast okresowe przebywanie ludności. Przy ustalaniu tych wartości uwzględniono stosunkowo duży margines bezpieczeństwa, dzięki czemu poziomy krajowe są obecnie wielokrotnie niższe od analogicznych poziomów przyjmowanych w różnych krajach europejskich. Uważa się, że przyjęty w Polsce duży margines bezpieczeństwa zapewnia wystarczającą ochronę ludności przed polami elektromagnetycznymi.

Skutki oddziaływania elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego na organizmy żywe nie są jeszcze w pełni rozpoznane. Dotychczas uzyskane wyniki badań wykazały, że oddziaływanie to zależy przede wszystkim od częstotliwości fal, ich polaryzacji i cech organizmu. Pochłonięta przez organizm energia fali jest przetwarzana na inne formy energii.

Przy częstotliwościach pól poniżej kilkuset kHz, dominuje indukowanie się w ciele prądów elektrycznych, stymulujących tkanki elektrycznie pobudliwe. Przy częstotliwościach pól powyżej 1 MHz przeważa zamiana energii fal na ciepło, wydzielające się w komórkach organizmu.

Częstotliwość rezonansowa, przy której występuje maksimum pochłaniania energii fal zależy od rodzaju organizmu. Dla organizmu ludzkiego wynosi ona około 70 MHz i jest dla człowieka najbardziej niebezpieczna. Poddawanie organizmu człowieka długotrwałemu i nadmiernemu wpływowi elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego o częstotliwościach wywołujących w komórkach efekty termiczne, powoduje zmiany i dolegliwości w narządzie wzroku, w układzie nerwowym, sercowo-naczyniowym, hormonalnym, w krwi, szpiku kostnym oraz w innych narządach.

Skutków oddziaływania elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego na inne elementy środowiska dotychczas nie zaobserwowano. Natomiast źródła promieniowania mogą w istotny sposób zmienić krajobraz.

W Suchedniowie badano poziom PEM w 2011r. w 1 miejscu – przy ul. Mickiewicza.

W terenie objętym planem nie znajdują się energetyczne linie napowietrzne oraz stacje transformatorowo-rozdzielcze.

Odporność środowiska na degradację i zdolność do regeneracji

Pod pojęciem odporności środowiska przyrodniczego najczęściej rozumie się taką progową wartość parametrów otoczenia systemu przyrodniczego, przy której system ten nie zmienia się lub zmiany są odwracalne po ustaniu zakłócenia.

Proces destrukcji przyrody przez człowieka zapoczątkowany został różnymi formami eksploatacji zasobów przyrody, w efekcie których postępowało przekształcanie jej struktury. W wyniku urbanizacji następowała całkowita eliminacja dzikiej przyrody z miejsc zasiedlanych przez człowieka oraz jej fragmentaryzacja. Najpóźniej pojawiły się różnego typu zanieczyszczenia. Czynniki antropopresji oddziałują negatywnie na komponenty abiotyczne i biotyczne oraz strukturę i funkcjonowanie systemu przyrodniczego.

Ocena odporności środowiska przyrodniczego na destrukcję jest bardzo skomplikowana i trudna. System przyrodniczy posiada zdolność utrzymania lub odtwarzania swej struktury i funkcji w warunkach zmian zewnętrznych. Jednakże w przypadku wprowadzenia czynników degradujących, zdolnych do naruszenia mechanizmów homeostatycznych, następuje załamanie równowagi ekologicznej. Zazwyczaj człowiek nie jest w stanie określić poziomu natężenia sił niszczących, przy którym to załamanie nastąpi. Stwierdza to dopiero po reakcji przyrody.

Zdolność do regeneracji posiadają przede wszystkim komponenty biotyczne, a spośród abiotycznych – hydrosfera i klimat (pozostałe nie są odnawialne). Regeneracja przyrody odbywa się dzięki procesowi sukcesji i rozprzestrzeniania się gatunków. Z danych literaturowych wynika, że środowisko przyrodnicze województwa świętokrzyskiego nadal odznacza się zdolnością do regeneracji.

W odniesieniu do obszaru objętego przedmiotowym projektem planu zagospodarowania przestrzennego można powiedzieć, iż na degradację najbardziej narażona jest gleba i wody podziemne. Ważnym elementem chroniącym powinno być odpowiednie zabezpieczenie wód spadowych i roztopowych spływających z powierzchni utwardzonej drogi – wynikające z przepisów odrębnych.

Potencjalne zmiany środowiska w przypadku braku realizacji projektu

Realizacja ustaleń planu w postaci drogi dojazdowej do kopalni, która dodatkowo spajać będzie lokalny układ komunikacyjny, będzie sprzyjać rozwojowi miasta i regionu.

W przypadku braku planu brak będzie możliwości właściwego skomunikowania istniejącej kopalni z zakładem produkcyjnym i terenem spedycji wydobywanej kopaliny.

Zmiana nie wpłynie znacząco na zmianę krajobrazu omawianego miejsca.

7. ANALIZA I OCENA SKUTKÓW DLA ŚRODOWISKA, KTÓRE MOGĄ WYNIKAĆ Z REALIZACJI PROJEKTOWANEGO PRZEZNACZENIA TERENU, W TYM SKUTKI WPŁYWU NA WALORY PRZYRODNICZE I KRAJOBRAZOWE OBSZARÓW WYSTĘPUJĄCYCH W ZASIĘGU ODDZIAŁYWANIA PRZEDMIOTOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, ROZWIĄZANIA OCHRONNE.

Wszystkie zapisy planu przeanalizowane zostały, zweryfikowane i w części zmodyfikowane na etapie prac całego zespołu projektowego a przedstawione poniżej zapisy stanowią ich finalny wynik stanowiący często kompromis pomiędzy pierwotnymi założeniami a koniecznością i potrzebą ochrony środowiska i przyrody.

Środowisko (ogólnie)

W ramach Rozdziału 8 §12 ustala się: „Na całym obszarze objętym planem wprowadza się zakaz lokalizacji przedsięwzięć, mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko za wyjątkiem planowanej drogi wewnętrznej lub sieci infrastruktury technicznej, dopuszczonej do realizacji w ramach ustaleń niniejszego planu”

Wody powierzchniowe i podziemne

Zadbane o ochronę wód powierzchniowych i wód podziemnych poprzez wprowadzenie ustaleń :

- W zakresie odprowadzenia wód roztopowych i opadowych z terenu oznaczonego w planie KDW ustala się:

a) do czasu realizacji systemu kanalizacji deszczowej, powierzchniowo z ich zagospodarowaniem w obrębie nieruchomości;

b) wody opadowe i roztopowe z drogi o utwardzonej nawierzchni należy odprowadzić systemem rowów lub odwodnień do studzienek chłonnych lub do systemu najbliższych odbiorników wód dróg istniejących, pod warunkiem spełnienia obowiązujących norm i przepisów odrębnych a docelowo do kanalizacji deszczowej.

- wymagania w zakresie ochrony powietrza, wód gleby i ziemi należy realizować zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami ochrony środowiska;

oraz informacji w ramach §12 iż:

„Południowy fragment terenu objęty planem, znajduje się w obszarze ochrony Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 415 „Górna Kamienna” i jego strefy ochronnej, posiadającego dokumentację hydrogeologiczną zatwierdzoną przez Ministra Ochrony Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa decyzją znak: Go kdh/BJ/489-6079/98 z dnia 01.10.1998 r. Obszary ochrony zasobów wód podziemnych, wymagają szczególnej ochrony przed potencjalnymi zanieczyszczeniami mogącymi pogorszyć ich jakość, wymagają w szczególności uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej na terenie obszarów oraz ograniczenie lokalizacji inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko, nie posiadających stosownych zabezpieczeń proekologicznych”.

Zapisy ochronne przyczynią się do zachowania aktualnego stanu czystości wód.

Odpowiednio prowadzona gospodarka odpadami i ściekami zapobiega zanieczyszczeniom mogącym przenikać do wód powierzchniowych i podziemnych.

Powietrze atmosferyczne

Z uwagi na naruszenie standardów jakości powietrza dla pyłu zawieszonego PM 10 ,benzo(a)pirenu opracowano „Program ochrony powietrza dla województwa świętokrzyskiego”, w których dla stref stwierdzone zostały ponadnormatywne poziomy substancji w powietrzu” przyjęty uchwałą Nr XIII/234/11 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 14 listopada 2011 roku Coroczne wyniki badań monitoringowych potwierdzają konieczność kontynuacji ww. programu.

W ww „Programie..” wśród istotnych działań w ramach poprawy jakości powietrza można wymienić rozbudowę lokalnych sieci gazowniczych, ciepłowniczych oraz przebudowę, modernizację i budowę nowych ciągów komunikacyjnych. Ponadto do stawianych celów w zakresie poprawy stanu powietrza zaliczyć można likwidację niskiej emisji poprzez eliminację lokalnych kotłowni, lub zamianę tradycyjnego sposobu opalania węglem na bardziej ekologiczne, tj. gaz ziemny, olej opałowy.

Wytyczne i ograniczenia dotyczące wprowadzania do powietrza atmosferycznego substancji regulują szczegółowo przepisy odrębne z zakresu ochrony środowiska, które nie są przedmiotem planu miejscowego. Badania kontrolne przeprowadzane są za pomocą sieci monitoringowej oraz poprzez dodatkowe badania WIOŚ.

Negatywny wpływ na stan powietrza atmosferycznego może mieć wprowadzenie do obszaru ruchu samochodowego. Brak jest możliwości jego minimalizacji poprzez ustalenia planu. Najistotniejszą jest w tym wypadku dbałość o dobry stan techniczny pojazdów.

W uchwale:

- wymagania w zakresie ochrony powietrza, wód gleby i ziemi należy realizować zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami ochrony środowiska;

Klimat akustyczny środowiska

Prognozuje się, że źródłem hałasu w omawianym terenie może być ruch samochodowy.

Teren wyznaczony w planie nie podlega ochronie przed hałasem.

W uchwale:

- wymagania w zakresie ochrony przed hałasem należy realizować zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami ochrony środowiska;

Równocześnie obowiązują przepisy odrębne, takie jak nakaz ograniczenia uciążliwości do granic działki, do której inwestor posiada tytuł prawny.

Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

W granicach obszaru objętego ustaleniami planu, nie występują obiekty wpisane do rejestru zabytków lub proponowane do wpisania ich do gminnej ewidencji, wymagające określenia zasad ochrony. Nie występują także stanowiska archeologiczne.

W granicach obszaru objętego ustaleniami planu nie występują obiekty dóbr kultury współczesnej wymagające ochrony.

Jakość życia i zdrowie ludności

Ochronie zdrowia ludzi służą m.in. zapisy:

- wymagania w zakresie ochrony powietrza, wód gleby i ziemi należy realizować zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami ochrony środowiska;
- wymagania w zakresie ochrony przed hałasem należy realizować zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami ochrony środowiska;
- Na całym obszarze objętym planem wprowadza się zakaz lokalizacji przedsięwzięć, mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko za wyjątkiem planowanej drogi wewnętrznej lub sieci infrastruktury technicznej, dopuszczonej do realizacji w ramach ustaleń niniejszego planu.
- dla projektowanych w obszarze planu linii średniego i niskiego napięcia obowiązują strefy techniczne, których szerokości i warunki zagospodarowania określono w przepisach odrębnych.

Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące

W terenie objętym planem nie znajdują się energetyczne linie napowietrzne oraz stacje transformatorowo-rozdzielcze. Obszar znajduje się częściowo w ramach strefy technicznej linii 15kV. W planie w ramach §14 dopuszczono lokalizację sieci infrastruktury technicznej.

Krajobraz

Plan nie wprowadza do obszaru szczególnej zmiany widokowo-krajobrazowej. Obszar stanowi już drogę gruntową. Wymagane będzie jego częściowe wylesienie, w zakresie terenu stanowiącego użytek leśny, dla którego uzyskano zgodę na wyłączenie z produkcji leśnej.

W celu ochrony krajobrazu ustalono m.in.:

- wymagania dotyczące ogrodzeń:
 - a) dopuszcza się realizację ogrodzenia w linii rozgraniczającej drogi wewnętrznej;
 - b) zakaz realizacji ogrodzeń z prefabrykowanych pręseł betonowych na całym obszarze planu.
- wymagania dotyczące nośników reklamowych i informacji wizualnej: dopuszcza się realizację nośników reklamowych i informacji wizualnej o powierzchni nie większej niż 10m² przy zastosowaniu jednolitych standardów grafiki, liternictwa i kolorystyki;
- projektowane linie elektroenergetyczne niskiego i średniego napięcia należy realizować jako doziemne skablowane.

Uwzględniono przepisy przytoczone w rozdziale 6.

W § 7 ust.2 i § 10 zamieszczono informację o położeniu terenu planu w granicach Sieradowickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

W ramach oznaczeń informacyjnych na rysunku planu wskazano graniczący od wschodu z granicą planu – Sieradowicki Park Krajobrazowy.

Ochrona przyrody, ochrona różnorodności biologicznej, powiązania z obszarami przyrodniczo-cennymi i oddziaływanie na te obszary

W roku 1992 Polska podpisała Konwencję o różnorodności biologicznej, którą ratyfikowała w 1996r. Wdrażanie konwencji w kraju koordynuje Departament Ochrony Przyrody Ministerstwa Środowiska. Opracowana została Krajowa strategia ochrony i zrównoważonego rozwoju użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Programem działań na lata 2007-2013. Zatwierdzono ją uchwałą 270/2007 Rady Ministrów z dnia 26 października 2007r. Priorytety Konwencji zostały zapisane w różnorodnych dokumentach o charakterze strategicznym. Dokumentem o charakterze nadrzędnym jest strategia „Polska – 2025 długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju”.

Ochrona różnorodności biologicznej jest podstawą do tworzenia sieci obszarów NATURA 2000. Realizacja celu odbywa się poprzez tworzenie obszarów chronionych, utrzymywanie i zagospodarowanie zgodnie z wymaganiami ekologicznymi siedlisk w strefach chronionych i poza nimi, odtwarzanie zniszczonych biotopów oraz tworzenie biotopów.

Przewiduje się, że realizacja zapisów planu nie wpłynie niekorzystnie na zachowanie różnorodności przyrodniczej i na funkcjonowanie i integralność obszarów Natura 2000 oraz stan istniejących w sąsiedztwie planu terenów objętych ochroną prawną w postaci form ochrony przyrody a także obszarów cennych przyrodniczo, proponowanych do objęcia ochroną.

Obszar planu jest objęty obszarową formą ochrony przyrody oraz ochrony krajobrazu w postaci:

- Sieradowickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, o czym zamieszczono informację w §7 ust.2 i § 10 a konieczność działań w ramach ochrony ekosystemów i związane z nią zakazy zostały uwzględnione w zapisach planu,
- otuliny Sieradowickiego Parku Krajobrazowego.

Obszar planu sąsiaduje bezpośrednio z Sieradowickim Parkiem Krajobrazowym, który jest wskazany informacyjnie na rysunku planu.

Dla terenu stanowiącego użytek leśny o pow. 0,2953 ha uzyskano zgodę na wyłączenie z produkcji leśnej.

Oddziaływania skumulowane

Obszar położony jest w mieście Suchedniów, w jego wschodniej części. To obszar nie zainwestowany, stanowiący częściowo drogę gruntową, zadrzewienia i zakrzewienia, częściowo położone w ramach użytku leśnego, dla którego w ramach toczącej się procedury uzyskano zgodę na wyłączenie z produkcji leśnej.

Zmiana planu nie spowoduje znacznej ingerencji w środowisko.

Obszar planu sąsiaduje z istniejącą kopalnią „Wierzbka I” i jako droga KDD stanowić będzie dojazd do kopalni. Ruch w obrębie drogi uzależniony będzie bezpośrednio od potrzeb dojazdu do kopalni. To jedyne zidentyfikowane oddziaływanie skumulowane. **Nie przewiduje się innego znaczącego,**

skumulowanego z innymi przedsięwzięciami na terenie miasta Suchedniów, oddziaływania planu na środowisko przyrodnicze.

Rozwiązania ochronne, w formie propozycji zapisów, zostały określone w trakcie prac nad niniejszą prognozą. Mają one swoje odzwierciedlenie bezpośrednio w zapisach uchwały.

8. PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004R, O OCHRONIE PRZYRODY.

Celem planu jest ustalenie takich zasad zabudowy i zagospodarowania terenu, które pozwolą na wykorzystanie terenu dla funkcji komunikacyjnych a będą równocześnie w ograniczony sposób ingerować w wartości krajobrazowe i przyrodnicze. Ustalenia planu realizują ten cel.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Prognozuje się, że proponowana w projekcie planu funkcja terenu i jego zagospodarowanie nie wpłynie niekorzystnie na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 i ich integralność.

10. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Cele ochrony środowiska dla poszczególnych szczebli zostały zapisane w wielu dokumentach i przepisach. Poniżej wspomniano o najbardziej istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu.

Aktualny zakres regulacji przepisów z zakresu ochrony środowiska w Unii Europejskiej został określony w Traktacie amsterdamskim (art. 174-176 zawarte w tytule XIX części III TWE). Traktat z Nicei nie wprowadził tutaj istotnych zmian. We wspólnej polityce ochrony środowiska WE największy nacisk położono na zapobieganie zanieczyszczeniom i szkodom oraz ich ograniczanie, a także na ochronę i odnowę zasobów. Do pierwszej grupy zaliczono zwalczanie zanieczyszczenia wód i atmosfery, walkę ze szkodami powodowanymi przez produkty chemiczne oraz walkę z hałasem. Do drugiej grupy zaliczono właściwe zagospodarowanie odpadów, ochronę dziedzictwa przyrodniczego oraz poprawę warunków życia.

Ramy strategicznej polityki wspólnotowej na okres 10 lat (lata 2001 – 2010) w zakresie ochrony środowiska, ustanowionym przez Unię Europejską określa VI Program Działań Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska „Środowisko 2010: nasza przyszłość nasz wybór.” Do głównych priorytetów programu zaliczono takie zagadnienia jak:

- zmiana klimatu,
- przyroda i różnicowanie biologiczne,
- środowisko naturalne, zdrowie i jakość życia,
- zasoby naturalne i odpady.

Cele Programu wyznaczono w oparciu o założenie rozdzielania nacisków między ochroną środowiska a wzrostem gospodarczym. Szczególną wagę program przykładą do tematyki zmian klimatycznych, co wiąże się z wypełnianiem zobowiązań Unii Europejskiej związanych z ratyfikacją Protokołu z Kioto. Jednakże nawet jego wypełnienie nie wystarczy do rozwiązania problemów globalnego ocieplenia. Dlatego mimo silnej niepewności projekcji skutków zmian klimatu, Unia Europejska forsuje potrzebę przygotowań do adaptacji. W czerwcu 2007r. opublikowano tzw. „zielony” dokument UE dotyczący adaptacji do konsekwencji zmian klimatu.

Spośród uregulowań UE o istotnym znaczeniu w kontekście zmian klimatycznych są: Ramowa Dyrektywa Wodna UE, zobowiązująca kraje członkowskie do zapewnienia dobrej jakości wód w UE do końca 2015 oraz Dyrektywa Powodziowa UE która wymusza ocenę ryzyka powodzi, stworzenie map ryzyka i potencjalnych strat, i przygotowanie działań w kierunku „gospodarowania” ryzykiem powodziowym.

Podstawowym aktem transponującym do polskiego prawodawstwa zapisy Dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego z Rady z dnia 23 października 2000r. jest ustawa z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne. Główne cele Ramowej Dyrektywy Wodnej (RDW) zostały określone jako:

- niepogarszanie stanu czystości wód,
- dobry stan wód w 2015 roku; dobry stan ekologiczny i chemiczny dla wód powierzchniowych, dobry stan chemiczny ilościowy dla wód podziemnych,
- spełnienie wymagań specjalnych, zawartych w innych unijnych aktach prawnych i polskim prawie, w odniesieniu do obszarów chronionych,
- zaprzestanie lub stopniowe wyeliminowanie zrzutu substancji priorytetowych do środowiska lub ograniczone

zrzuty tych substancji.

RDW reguluje kwestie dotyczące zarządzania i planowania zasobami wodnymi, wskazując w jaki sposób i w jakich ramach czasowych należy opracować i wdrożyć właściwe dokumenty, przy czym dokumentem podstawowym, obrazującym całość cyklu planistycznego ma być plan gospodarowania wodami (PGW) w dorzeczu. Termin opracowania przez państwa członkowskie planów gospodarowania wodami dla obszarów dorzeczy został wyznaczony na koniec 2009r.

Ustalenia zawarte w planach gospodarowania wodami, a zwłaszcza realizacja działań z zakresu programu wodno-środowiskowego kraju, podsumowanych w tych dokumentach, powinny pozwolić na osiągnięcie celów środowiskowych ustalonych dla części wód do roku 2015, z dopuszczeniem pewnych odstępstw czasowych, bądź wymagań względem celów, tam gdzie zostanie to uznane za konieczne. „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” zatwierdzony został na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 22.02.2011r. (MP Nr 49 poz.549).

Za realizację zadań w regionach wodnych odpowiedzialny jest dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej. **Obszar opracowywanego planu należy do regionu wodnego Środkowej Wisły, który zawiera się w obszarze działania RZGW Warszawa.**

Wg. wyników identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód podziemnych, czyli tzw. oceny ryzyka nieosiągnięcia przez wody dobrego stanu jakości do 2015r. przeprowadzonej w regionie wodnym Środkowej Wisły jest to obszar nie zagrożony oznaczony jako 101, gdzie stan chemiczny i stan ilościowy oceniono jako DOBRY.

Dla wód uznanych za zagrożone nie osiągnięciem celów środowiskowych w planach gospodarowania wodami w przyszłości zostaną wyznaczone dodatkowe działania naprawcze. Ta sytuacja nie ma w tym przypadku zastosowania.

13 grudnia 2011 roku Rada Ministrów uchwaliła „Koncepcję Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030”, opublikowaną w Dzienniku Urzędowym RP w dniu 27 kwietnia 2012r.

Jako główny, nadrzędny cel polityki przestrzennej przyjmuje się **efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągania ogólnych celów rozwojowych –konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa oraz spójności w wymiarze społecznym, gospodarczym i terytorialnym w długim okresie.**

Cel główny obejmuje kilka celów polityki przestrzennej:

1. Podwyższenie konkurencyjności głównych ośrodków miejskich Polski w przestrzeni europejskiej poprzez ich integrację funkcjonalną przy zachowaniu policentrycznej struktury systemu osadniczego sprzyjającej spójności.
2. Poprawa spójności wewnętrznej i terytorialne równoważenie rozwoju kraju poprzez promowanie integracji funkcjonalnej, tworzenie warunków dla rozprzestrzeniania się czynników rozwoju wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich oraz wykorzystanie potencjału wewnętrznego wszystkich terytoriów.
3. Poprawa dostępności terytorialnej kraju w różnych skalach przestrzennych poprzez rozwijanie infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej.
4. Kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski.
5. Zwiększenie odporności struktury przestrzennej na zagrożenia naturalne i utratę bezpieczeństwa energetycznego oraz kształtowanie struktur przestrzennych wspierających zdolności obronne państwa.
6. Przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego.

Główne wyzwania z zakresu osiągnięcia i utrzymania wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski:

- zaspokojenia bieżących potrzeb rozwojowych społeczeństwa w drodze najmniejszych konfliktów ekologicznych i społecznych,
- zabezpieczenia możliwości dalszego rozwoju społeczno-gospodarczego w oparciu o zachowane w dobrym stanie zasoby naturalne, kulturowe i lokalne walory środowiska,
- zapewnienia racjonalnego powiązania rozwoju społeczno-gospodarczego z ochroną zasobów wodnych i ich dostępnością,
- zapewnienia bezpieczeństwa poprzez podjęcie działań na rzecz ograniczenia ryzyka powodziowego oraz zagrożenia skutkami suszy,
- zapewnienia ciągłości i możliwości rozwoju na wielu obszarach Polski przez skuteczną ochronę złóż kopalin (w tym wód leczniczych, termalnych i solanek) przed nieracjonalną i nielegalną eksploatacją.

Konieczne działania:

1. Integracja działań w zakresie funkcjonowania spójnej sieci ekologicznej kraju jako podstawa ochrony najcenniejszych zasobów przyrodniczych i krajobrazowych,
2. Przeciwdziałanie fragmentacji przestrzeni przyrodniczej,
3. Wprowadzenie gospodarowania krajobrazem zgodnie z zapisami Europejskiej Konwencji Krajobrazowej,
4. Racjonalizacja gospodarowania ograniczonymi zasobami wód powierzchniowych i podziemnych kraju, w tym zapobieganie występowaniu deficytu wody na potrzeby ludności i rozwoju gospodarczego,
5. Osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu i potencjału wód i związanych z nimi ekosystemów,
6. Zmniejszenie obciążenia środowiska powodowanego emisjami zanieczyszczeń do wód, atmosfery i gleby,
7. Zabezpieczenie cennych gospodarczo złóż kopalin i zwiększenie wykorzystania surowców wtórnych.

W odniesieniu do zagadnień planowania przestrzennego na szczególną uwagę zasługują następujące dokumenty rekomendacyjne dla KPZP:

- „Konsekwencje zmian klimatycznych dla przemian w zagospodarowaniu przestrzennym kraju – rekomendacje dla KPZK” Autor: prof. dr hab. Leszek Starkl, prof. dr hab. Zbigniew W. Kundzewicz,
- „Przyrodnicze aspekty zagospodarowania przestrzennego kraju - przesłanki i rekomendacje dla KPZK”. Autor: dr hab. Marek Degórski
- „Gospodarka wodna w kontekście przestrzeni kraju – rekomendacje dla KPZK”. Autor prof. dr hab. Inż. Elżbieta Nachlik.

Z ekspertyzy prof. dr hab. Leszka Starkla i prof. dr hab. Zbigniewa W. Kundzewicza pt. „Konsekwencje zmian klimatycznych dla przemian w zagospodarowaniu przestrzennym kraju – rekomendacje dla KPZK. Ekspertyza dla Ministerstwa Rozwoju Regionalnego” Warszawa-Kraków-Poznań, listopad 2007r. wynika m.in., iż niezbędna jest adaptacja do konsekwencji zmian klimatu we wszystkich sektorach a przede wszystkim w takich jak: planowanie przestrzenne, gospodarka wodna, rolnictwo, transport, energetyka, leśnictwo, zdrowie publiczne, turystyka, itd. Ekspertyza zawiera także wskazania dla gospodarki przestrzennej w różnych regionach przyrodniczych Polski, przy czym obszar, w którym położone jest miasto Suchedniów nie został zaliczony do obszarów problemowych o znaczeniu krajowym – „Polska Wschodnia”, dla którego autor ekspertyzy sprecyzował następujące wskazania:

Ww. ekspertyza wskazuje także konieczność optymalizacji sposobu funkcjonowania przestrzennego pozwalającego zarówno lepiej przeciwdziałać zmianom klimatu, jak i zabezpieczyć się przed niekorzystnymi jego zmianami. Adaptacja do konsekwencji zmian klimatu na poziomie krajowym wymaga zwłaszcza poprawy systemów osłony przed klęskami żywiołowymi (osuwiska, susze, powódzie, fale upałów, pożary, plagi, epidemie). Przewiduje się przygotowanie strategii na poziomie europejskim i krajowym.

W lutym 2009r. ukazał się „Ekspercki projekt Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju do roku 2033”, opracowany przez Zespół Ekspertów Naukowych do spraw Zagospodarowania Przestrzennego Kraju. Identyfikuje on m.in. obszary problemowe o znaczeniu krajowym (Polska Wschodnia i konurbacja górnośląska) oraz międzywojewódzkim. **Suchedniów objęty jest obszarem „Polska Wschodnia”.** Zasadniczy problem to niski poziom spójności gospodarczej, społecznej terytorialnej.

W roku 2008 Minister Środowiska sporządził dokument strategiczny wskazujący główne cele i najważniejsze priorytety polityki ekologicznej RP w najbliższych 4-8 latach, pt. „Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016.”, w którym do najbardziej istotnych priorytetów zaliczono:

- działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju,
- przystosowanie do zmian klimatu,
- ochronę różnorodności biologicznej.

11. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Realizacja projektu planu nie spowoduje transgranicznych oddziaływań na środowisko, pod warunkiem zastosowania się do zawartych w planie zasad oraz niezależnie działających przepisów odrębnych.

12. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE

Do omawianego projektu nie wykonywano projektu dotyczącego wariantowych rozwiązań alternatywnych.

Realizacja planu jest wynikiem uwzględnienia wniosku właścicieli kopalni, do której droga będzie stanowiła dojazd. Realizacja planu w takim zakresie stanowi interes inwestora a także całego miasta i regionu. Decyzja o uwzględnieniu wniosku jednoznacznie determinuje ustalenia planu. Dołożono starań o zminimalizowanie negatywnego wpływu na środowisko.

13. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Skutki realizacji postanowień Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Suchedniów oraz planów zagospodarowania przestrzennego są analizowane i oceniane w trybie przepisów art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w ramach tzw. „Oceny aktualności studium i planów miejscowych” wg. przyjętej częstotliwości. Proponuje się utrzymanie dotychczasowej częstotliwości wykonywania oceny.

Ustawa o Inspekcji Ochrony Środowiska wprowadziła Państwowy Monitoring Środowiska - będący jednolitym system pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska, realizowanym zgodnie z wieloletnimi programami państwowego monitoringu środowiska. Programy opracowane przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska są zatwierdzane przez Ministra Środowiska.

Celem PMŚ, zgodnie z art. 25 ust. 3 ww. ustawy, jest wspomaganie działań na rzecz ochrony środowiska poprzez systematyczne informowanie organów administracji i społeczeństwa o:

- jakości elementów przyrodniczych, dotrzymany standardów jakości środowiska określonych przepisami oraz obszarach występowania przekroczeń tych standardów;
- występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i ich przyczynach, w tym powiązaniach przyczynowo-skutkowych występujących pomiędzy emisjami i stanem elementów przyrodniczych.

System Państwowego Monitoringu Środowiska z mocy ustawy koordynowany jest przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska: sieci krajowe i regionalne przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska; sieci lokalne przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska.

Informacje wytworzone w ramach PMS wykorzystywane są do celów monitorowania skuteczności działań i strategicznego planowania w zakresie ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju na wszystkich poziomach zarządzania.

Badaniami monitoringowymi objęte jest także miasto Suchedniów, co wydaje się wystarczające.

14. PODSUMOWANIE I STRESZCZENIE

Niniejsza prognoza stanowi jeden z elementów strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektu planu zagospodarowania przestrzennego. Została sporządzona zgodnie z wymogami obowiązujących przepisów a przede wszystkim ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. W okresie sporządzania niniejszej prognozy nie było przepisów wykonawczych dotyczących prognozy oddziaływania na środowisko do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

W wyniku prac nad niniejszą prognozą zweryfikowano wiele z potencjalnych zapisów uchwały, tak by projekt planu spełniał zasady ochrony środowiska.

Obszar opracowania stanowi obecnie teren nieurządzony, zielony, czasowo wykorzystywany jako droga gruntowa. Sąsiaduje z obszarem kopalni „Wierzbka I”, dle której stanowiąc będzie docelowo drogę dojazdową.

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Suchedniów (uchwała Nr 36/V/98 Rady Miasta w Suchedniowie z dnia 16 czerwca 1998 r. wraz ze zmianami) **teren objęty projektem planu miejscowego położony jest w ramach jednostki K3 – teren złoża surowców ilastych (rezerwa do eksploatacji). Budowa drogi dojazdowej do kopalni nie narusza zapisów obowiązującego studium.**

Do projektu planu wykonano niniejszą prognozę oddziaływania na środowisko. Informacje zawarte w prognozie zostały opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko projektu niniejszego miejscowego zagospodarowania przestrzennego został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Kielcach oraz Państwowym Wojewódzkim Inspektorem Sanitarnym w Skarżysku-Kamiennej.

Prognoza oddziaływania na środowisko w kolejnych rozdziałach zawiera:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje dotyczące analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.

Ponadto określa, analizuje i ocenia:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- przewidywane znaczące oddziaływania, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na:
 - różnorodność biologiczną,
 - ludzi,
 - zwierzęta,
 - rośliny,
 - wodę,
 - powietrze,

- powierzchnię ziemi,
- krajobraz,
- klimat,
- zasoby naturalne,
- zabytki,
- dobra materialne
- z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Celem projektu planu jest realizacja drogi dojazdowej do kopalni „Wierzbka I”.

Analiza stanu środowiska i uwarunkowań ekofizjograficznych została zamieszczona w rozdziałach: 4, 5, 6 niniejszej prognozy. Na ich podstawie sporządzono wytyczne do projektu planu. Do najbardziej istotnych zaliczono:

- konieczność ochrony czystości wód podziemnych i powierzchniowych,
- konieczność ochrony przyrody i krajobrazu, szczególnie z uwagi na położenie w ramach Sieradowickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz w otulinie Suchedniowskiego Parku Krajobrazowego (na styku z nim),
- konieczność ochrony powietrza atmosferycznego.

Potencjalne skutki dla środowiska związane z zabudową mogą wynikać z ewentualnego zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych oraz ograniczenia powierzchni terenów niezabudowanych. Jako rozwiązanie ochronne przed potencjalnymi uciążliwościami, w planie wprowadzono odpowiednie nakazy i zakazy.

Ocena skutków dla środowiska, które mogą wynikać z realizacji projektowanego przeznaczenia terenu, w tym skutki wpływu na walory przyrodnicze i krajobrazowe obszarów występujących w zasięgu oddziaływania przedmiotowego planu zagospodarowania przestrzennego, a także rozwiązania ochronne omówiono w rozdziale 7.

W prognozie pozytywnie oceniono przyjęte w projekcie planu rozwiązania minimalizujące negatywne dla środowiska przyrodniczego i ludzi skutki dopuszczenia zmian na badanym obszarze. Stwierdzono także, że zapisy planu zostały tak sformułowane, aby wymogi w nich zawarte uwzględniały istniejące wymagania przyrodnicze i były zgodne z aktualnie obowiązującymi przepisami w zakresie ochrony środowiska i ochrony przyrody.

Problemy ochrony środowiska występujące na obszarze miasta Suchedniów opisano w rozdziale 6 niniejszej prognozy. Jednym z nich jest zanieczyszczenie powietrza (głównie pyłem), z którego wynika konieczność podjęcia działań mających na celu ograniczenie tego zjawiska. W planowaniu przestrzennym sytuacja ta wiąże się przede wszystkim z koniecznością zachowania aktualnego systemu przewietrzania miasta oraz zachowaniem, wzmacnianiem i poszerzaniem terenów zielonych (gdyż zieleń pochłania m.in. zanieczyszczenia powietrza), a także działaniami na rzecz ograniczenia ruchu drogowego w obszarach śródmieścia i zwartej zabudowy mieszkaniowej. W tym przypadku realizacja ustaleń planu nie zagraża ograniczeniu przewietrzania, z uwagi na brak zabudowy kubaturowej.

Problemem jest także zanieczyszczenie wód, przede wszystkim powierzchniowych, które zgodnie z wieloletnimi wynikami badań monitoringowych z reguły nie spełniają kryteriów stawianych wodom wykorzystywanym do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia. Stan ten najczęściej jest skutkiem bezpośredniego zrzutu ścieków (głównie z terenów mieszkaniowych) do cieków wodnych i gruntu, co zazwyczaj wynika z braku kanalizacji na części terenów miejskich.

W prognozie omówiono cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz sposoby, w jakich te cele i problemy zostały uwzględnione (rozdział 10). Z dokumentów rangi międzynarodowej, wspólnotowej, a także krajowej wynika, iż ostatnim i priorytetowym celem ochrony środowiska jest ochrona klimatu, walka ze zmianami klimatycznymi i potrzeba przygotowań do adaptacji do konsekwencji zmian klimatycznych. W okresie prac nad projektem planu zagadnienie to nie znalazło jeszcze odzwierciedlenia w strategiach szczebla wojewódzkiego i gminnego. Brak jest także umocowań prawnych tworzących podwaliny do realizacji tego celu polityki Unii Europejskiej. Jest to jedno z najważniejszych i najtrudniejszych wyzwań ostatnich czasów. Ochrona klimatu w planowaniu przestrzennym przejawia się np. w ustaleniach dotyczących przebiegu dróg i organizacji komunikacji, wyposażeniu terenów w odpowiednią infrastrukturę techniczną (przede wszystkim kanalizację z odprowadzaniem ścieków do istniejących oczyszczalni ścieków, infrastrukturę gazowniczą, ciepłowniczą i energetyczną, odpowiednią gospodarkę odpadami), zachowaniu systemu przewietrzania miasta, ochrony zasobów wód podziemnych i powierzchniowych, a także ustaleniu odpowiednich wielkości powierzchni biologicznie czynnych.

W niniejszym opracowaniu wykazano, iż **proponowana w projekcie planu funkcja terenu i jego zagospodarowanie nie będzie niekorzystnie oddziaływać na klimat, na obszary cenne przyrodniczo, w tym na obszary Natura 2000 i ich integralność) oraz inne ustanowione i proponowane formy ochrony przyrody, które znajdują się w mieście i w jego sąsiedztwie. Realizacja ustaleń planu nie spowoduje także powstania źródeł zanieczyszczeń środowiska powodujących negatywne**

oddziaływanie na ludzi i ich zdrowie i powstania istotnych źródeł zanieczyszczeń środowiska o zasięgu transgranicznym.

Nie przewiduje się bardzo istotnych, negatywnych oddziaływań na środowisko wywołanych realizacją ustaleń projektu planu. Całkowita eliminacja zagrożeń jest niemożliwa.

Ocenia się, iż dzięki uwzględnieniu w projekcie planu wniosków płynących z przeprowadzonych analiz, określeniu potencjalnych zagrożeń i w konsekwencji wpisaniu do planu szeregu zakazów i nakazów umożliwiających wyeliminowanie, bądź skuteczne ograniczenie negatywnych skutków realizacji projektu, ustalenia planu nie spowodują zwiększenia uciążliwości dla środowiska, przyrody i zdrowia ludzi, tak w obrębie terenu będącego przedmiotem planu, jak i na terenach sąsiednich. Inwestorzy i użytkownicy terenu poza obowiązkami wynikającymi z przepisów szczególnych będą bowiem zobligowani do przestrzegania wszystkich obowiązków w nich ustalonych. Efektem winna być gwarancja, że inwestycje nie pogorszą stanu środowiska.

15. WYKAZ PRZEPISÓW PRAWNYCH, DOKUMENTÓW I MATERIAŁÓW ŹRÓDŁOWYCH

Materiały dokumentacyjne i źródłowe

- 1) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Suchedniów
- 2) „Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2008 – 2033. Tezy i założenia”,
- 3) Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030
- 4) „Polityka ekologiczna państwa w latach 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016”, przyjęta uchwałą Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 maja 2009r.,
- 5) Program państwowego monitoringu środowiska województwa świętokrzyskiego na lata 2013 – 2015, WIOŚ w Kielcach, 2012
- 6) „Program ochrony powietrza dla województwa świętokrzyskiego – część B strefa świętokrzyska ze względu na przekroczenia pyłu MP10 i benzo(a)pirenu”,
- 7) „Ocena jakości powietrza w roku 2013r., WIOŚ, Kielce kwiecień 2014
- 8) „Pięcioletnia ocena jakości powietrza w województwie świętokrzyskim pod kątem zanieczyszczenia: SO₂, NO₂, NO_x, CO, C₆H₆, O₃, pyłem PM10, pyłem PM2,5 oraz As, Cd, Ni, Pb i B(a)P”, Kielce czerwiec 2014
- 9) „Stan środowiska w województwie świętokrzyskim w latach 2011-2012. Raport” Biblioteka Monitoringu Środowiska, Kielce 2013r
- 10) „Wyniki klasyfikacji i oceny stanu wód powierzchniowych w województwie świętokrzyskim w roku 2010, Kielce 2011
- 11) „Plan gospodarowania wodami w obszarze dorzeczy Wisły” (MP Nr 49, poz.549),
- 12) „Mapa obszarów zagrożonych podtopieniami w rejonie dolin rzecznych” (PIG),
- 13) informacje dotyczące sieci NATURA 2000 opublikowane na stronach internetowych Ministerstwa Środowiska.
- 14) „Uwarunkowania przyrodnicze w planowaniu przestrzennym”, K.Dubel, Białystok 2000r.
- 15) „Fizjografia urbanistyczna”, A. Szponar, Warszawa 2003r.,
- 16) J. Kondracki, Geografia fizyczna Polski., Wydawnictwo Naukowe PWN Warszawa, 1978,
- 17) Mapy sozologiczne,
- 18) Strony internetowe instytucji związanych z ochroną środowiska (w tym także przyrody i zdrowia) oraz planowaniem przestrzennym

Ważniejsze przepisy prawne

1. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2013 poz. 1232 ze zmianami)
2. Ustawa z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2012r. poz.647, tekst jednolity z późniejszymi zmianami)
3. Ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2013r. poz.1235 z późn. zmianami),
4. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2010r. Nr 102 poz.651 z późn. zmianami),
5. Ustawa z dnia 6 sierpnia 2010r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym
6. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2013 poz. 627 z późn. zmianami)
7. Ustawa z dnia 3 października 2008r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2008 Nr 201, poz 1237)
8. Ustawa z dnia 28 września 1991r. o lasach, (Dz. U. z 2001r. nr 56, poz. 679) z późniejszymi zmianami,
9. Ustawa z dnia 10 lipca 2008r. o zmianie ustawy o lasach (Dz.U.Nr 163, poz. 1011),
10. Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. (Dz.U. 1993 nr 47 poz. 212),
11. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, (Dz.U. 2005 nr 179 poz. 1486)
12. Ustawa z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne (Dz.U. z 2012r. poz.145),
13. Ustawa o zmianie Ustawy prawo wodne oraz niektórych innych ustaw z dnia 5 stycznia 2011r. (Dz.U. z 2011r. Nr 32 poz. 159),
14. Ustawa z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. z 2004r, Nr 121, poz. 1266, z późn. zmianami.
15. Ustawa z dnia 19 grudnia 2008r. o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U.Nr 237, poz. 1657),
16. Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. - Prawo geologiczne i górnicze, (Dz.U. z 2012r. Nr 163 poz. 981),
17. Ustawa z dnia 22 kwietnia 2005r. o zmianie ustawy - Prawo geologiczne i górnicze oraz ustawy o odpadach (Dz.U. z 2005r. Nr 90 poz. 758)
18. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz.U. 03.106.1002 z późn. zmianami),
19. Ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz.U. 2004 nr 11 poz. 94),
20. Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz.U.Nr 75, poz. 493)
21. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. o odpadach (Dz. U. z 2001.62.628),
22. Ustawa z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U.05.236.2008 z późn. zmianami),
23. Ustawa z dnia 1 lipca 2011r. o zmianie ustawy o utrzymaniu i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz.U z 2011r. Nr 152, poz.897)
24. Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. 2001 nr 72 poz. 747),
25. Ustawa z dnia 6 lipca 2001r. o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju (Dz.U. z dnia 11 września 2001r.)
26. Ustawa z dnia 7 maja 2010r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych

27. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002r. w sprawie opracowań ekofizjograficznych (Dz.U. z 2002. Nr 155, poz.1298),
28. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz.U.06.137.984)
29. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002r. w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. z 2002r. Nr 165, poz. 1359),
30. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012r. (Dz. U. z 2013r. poz.627 ze zmianami) w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu.
31. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 28 września 2004r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U. nr 237 z dnia 12 października 2011r.)
32. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 5 stycznia 2012r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U. z dnia 20 stycznia 2012r.)
33. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną (Dz.U. z dnia 28 lipca 2004r.)
34. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. z 2003r. Nr 192, poz. 1883)
35. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012r. zmieniające rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2012r., poz. 1109)
36. Rozporządzenie z dnia 20 czerwca 2007r. w sprawie informacji dotyczących ruchów masowych ziemi (Dz.U.Nr 121, poz. 640),
37. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2008r. w sprawie kryteriów wystąpienia szkody w środowisku (Dz.U. z dnia 14 maja 2008r.)
38. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 4 czerwca 2008r. w sprawie rodzajów działań naprawczych oraz warunków i sposobu ich prowadzenia (Dz.U. z dnia 16 czerwca 2008r.)
39. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2002r. nr 122, poz. 1055)
40. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2010r. Nr 213 Poz. 1397)
41. Ramowa Dyrektywa Wodna 2000/60/WE (RDW) z dnia 23 października 2000 r.,
42. Dyrektywa 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dn. 23 października 2007r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, potocznie zwana Dyrektywą Powodziową.
43. Dyrektywa Rady Parlamentu Europejskiego 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 roku dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 Z 30.5.1991r., str. 40-52 z późn. zm.; Dz. Urz. WE polskie wydanie specjalne z 2004r., rozdz. 15, t.002, str. 26).
44. Dyrektywa 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dn. 23 października 2007r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, potocznie zwana Dyrektywą Powodziową.
45. Uchwała Nr XLV/813/14 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 21 lipca 2014r. w sprawie przyjęcia projektu Uchwały Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego w sprawie Sieradowickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.